

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobkyně: **H.D.**, bytem V., zast. Bc. et Mgr. J. V. Martinkem, advokátem se sídlem Praha 9, Bryksova 818/48, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, se sídlem Praha 6, Tychonova 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalobkyni se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně Bc. et Mgr. J. V. Martinka, advokáta.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6.550,- Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně Bc. et Mgr. J. V. Martinka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 19.8.2015 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat osvědčení ve věci žádosti žalobkyně z 28.1.2015 o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu dle zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu (dále jen „zákon o účastnících odboje“).

V písemném vyjádření k žalobě z 22.10.2015 žalovaný žádal žalobu zamítnout s tím, že ve věci není nečinný, neboť v zákonných lhůtách nemohl rozhodnout, protože mu dosud nebyla předložena zákonem požadovaná odborná stanoviska příslušných institucí.

Podáním soudu doručeným dne 10.6.2016 (omylem datovaným 16.11.2015) vzala žalobkyně žalobu v plném rozsahu zpět, neboť žalovaný ve věci rozhodl dne 24.5.2016, čj. 262004211/15/2016-1322 tak, že žádost žalobkyně zamítl. Žalobkyně zároveň požadovala náhradu nákladů řízení dle přiložené specifikace.

Podle ust. § 37 odst. 4 s.ř.s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ust. § 47 písm. a) s.ř.s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně vzala svůj návrh, o kterém soud dosud nerozhodl, zpět, soud řízení podle ust. § 47 písm. a) s.ř.s. zastavil.

Podle ust. § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 1.9.2011, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Řízení bylo zastaveno před prvním jednáním, soud proto výrokem II. tohoto usnesení rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o minimální částku 1.000,-Kč, tj. o vrácení 1.000,-Kč žalobkyni.

Při rozhodování o nákladech řízení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 60 odst. 1, 3, 7 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. (3) Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. (7) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.

Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že pokud žalobkyně podanou žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobkyně proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení.

V daném případě žalobkyně podala dne 28.1.2015 žádost o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu podle zákona o účastnících odboje. Podle obsahu spisového materiálu byla žalobkyně již od podání této žádosti a dále po celou dobu správního řízení zastoupena advokátem Bc. et Mgr. J. V. Martinkem, který ji zastupuje i v řízení před soudem. Zahájení správního řízení bylo žalobkyni, resp. jejímu právnímu zástupci oznámeno Informací z 3.2.2015, č.j. 262004211/2015-7542. Podnětem k provedení kontroly z 16.4.2015 doplněným dne 29.5.2015 se žalobkyně domáhala provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu v řízení o její žádosti. Žádosti o přijetí opatření na ochranu před nečinností správního orgánu nebylo vyhověno usnesením Ministra obrany z 26.6.2015, č.j. 262004211/2015-1322 s odůvodněním, že dle § 6 odst. 3 zákona o účastnících odboje je správní orgán před vydáním rozhodnutí povinen vyžádat si zákonem stanovená odborná stanoviska, tato stanoviska dosud žalovanému přes jeho žádost nebyla předložena, v daném případě tedy nebyl správní orgán nečinný, neboť mu ve vydání rozhodnutí bránila zákonná překážka. Dne 19.8.2015 podala žalobkyně žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu. Žalovaný rozhodnutím z 24.5.2016, č.j. 262004211/15/2016-1322 žádost žalobkyně zamítl. Následně vzala žalobkyně podáním doručeným soudu dne 10.6.2016 žalobu zpět.

Dle názoru soudu byl žalovaný v projednávaném případě nečinný. Zákon o účastnících odboje neobsahuje speciální ustanovení o lhůtách k rozhodnutí, na daný případ je proto třeba zcela aplikovat příslušná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Ve smyslu § 71 odst. 1, odst. 3 písm. a) správního řádu platí, že pokud nelze

rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 30 od zahájení řízení, tuto lhůtu lze prodloužit až o 30 dní, mimo jiné jestliže jde o zvlášť složitý případ. Jak plyne ze shora uvedeného, správní řízení bylo zahájeno dne 28.1.2015, rozhodnutí o žádosti žalobkyně bylo vydáno až 24.5.2016, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Argumentace žalovaného, resp. nadřízeného správního orgánu spočívající v tom, že žalovaný nebyl nečinný, neboť pouze čekal na dodání odborných stanovisek dle požadavku § 6 odst. 3 zákona o účastnících odboje, přitom nemůže obstát, neboť žalovaný je správním orgánem, který je vázán zákony a ostatními právními předpisy a tedy i lhůtou stanovenou v ust. § 71 správního řádu, zákon o účastnících odboje ani správní řád pak nezná žádnou „zákonnou překážku“ výše uvedeného obsahu, která by umožňovala nevydání rozhodnutí ve stanovené lhůtě. Jelikož žalovaný vydal rozhodnutí ve věci až po podání žaloby, a žalobkyně tedy vzala žalobu zpět právě z důvodu pozdějšího chování žalovaného, má žalobkyně vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Tato vyhláška stanoví tarifní hodnoty a sazby mimosmluvních odměn; výše tarifní hodnoty a od ní se odvíjející sazba odměny přitom vyjadřuje obtížnost poskytnuté odborné právní služby, za kterou se odměna poskytuje. V daném případě má žalobkyně právo na náhradu účelných nákladů řízení za zastoupení advokátem, za něž soud považuje náhradu za tři úkony právní služby, a to za 1) přípravu a převzetí zastoupení, 2) sepsí žaloby (v replice ze dne 16.11.2015 byla v podstatných bodech pouze zopakována argumentace žaloby) a 3) zpětvzetí žaloby. Advokát, který podal jménem žalobkyně žalobu na ochranu proti nečinnosti, nicméně zastupoval žalobkyni již ve správním řízení a činil za ni příslušné úkony. Při prvním úkonu právní služby, tedy při přípravě a převzetí zastoupení, tak byl s danou problematikou obeznámen a byl mu znám postup správního orgánu ve věci i obsah spisu. Obsah žaloby je v podstatných částech shodný s obsahem návrhu na opatření proti nečinnosti (z 16.4.2015) a jeho doplněním (z 29.5.2015), které advokát žalobkyně učinil vůči nadřízenému orgánu žalovaného. Podkladem pro druhý úkon právní služby, tj. zpracování žaloby, tak byl jiný, již dříve učiněný a obsahově obdobný úkon téhož zástupce. Konečně třetí úkon právní služby, jímž je zpětvzetí podané žaloby, je úkonem velmi jednoduchým, který nevyžaduje výraznou odbornost, a to zejména v řízeních o žalobách na ochranu proti nečinnosti, kde bývá důvodem zpětvzetí skutečnost, že tvrzená nečinnost správního orgánu zanikla v důsledku vydání požadovaného rozhodnutí (v daném případě se fakticky jedná obsahově o podání o dvou jednoduchých větech).

Městský soud má vzhledem k výše uvedenému (a to i při vědomí judikatury Nejvyššího správního soudu – např. rozsudek publikovaný po č. 2414/2011 Sb. NSS) zato, že všechny skutečnosti týkající se zastupování žalobkyně v soudním řízení, jak byly popsány výše, je třeba v jejich souhrnu v daném případě považovat za důvody zvláštního zřetele hodné podle ust. § 60 odst. 7 s.ř.s., které opravňují soud rozhodnout o tom, že účastníkovi řízení se náhrada nákladů řízení zčásti nepřiznává. Soud proto rozhodl tak, že žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení pouze zčásti, a to ve výši 50 % částky mimosmluvní odměny za tři úkony právní služby, která by jí jinak náležela. Žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve spojení s ust. § 11 odst. 1 advokátního tarifu), celkem tedy 9.300,- Kč; 50 % z této částky pak činí 4.650,- Kč. Dále žalobkyni přísluší náhrada hotových výdajů spojených se třemi úkony právní služby (3 x 300,- Kč) a náhrada nevrácené části soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč. Celkem tak žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení ve výši 6.550,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 29. června 2016

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková